

UZASADNIENIE

Powód B. K. w pozwie skierowanym przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. wystąpił o zasądzenie kwoty 86.655,11 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, tytułem odszkodowania z umowy ubezpieczenia.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 29 kwietnia 2010 roku doszło do uszkodzenia ubezpieczonego pojazdu marki J. (...) o nr rejestracyjnym (...). Ubezpieczony dokonał zgłoszenia powstałej szkody do pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.. Pozwana odmówiła objęcia odpowiedzialnością uszkodzenia silnika pojazdu stwierdzając, że owe uszkodzenia powstały na skutek braku smarowania olejem, co zaś było przyczyną kontynuowania jazdy pojazdem bez czynnika smarującego po uprzednim uszkodzeniu miski olejowej. Pozwana wypłaciła ubezpieczonemu odszkodowanie w kwocie 6.758,34 zł jako rekompensatę za uszkodzenie karoserii, uznając tym samym przebieg zdarzenia drogowego (wypadku) opisany przez powoda. Dochodzona przez powoda kwota 86.655,11 zł została obliczona w ten sposób, że od wartości rynkowej pojazdu z dnia szkody (154.613,45 brutto) odjęto kwotę wypłaconej przez ubezpieczyciela części odszkodowania (6.758,34 zł) oraz wartość pozostałości uszkodzonego pojazdu (wraku), który został sprzedany przez ubezpieczonego za kwotę (55.200 zł brutto), a także kwotę podatku Vat w wysokości 6.000 zł odliczoną przez nabywcę pojazdu (kwota maksymalnego odliczenia podatku Vat przy zakupie samochodu osobowego).

(pozew k. 2-6).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 18 listopada 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, X Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k. 58)

Strona pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie w całości. Pozwana podniosła, że roszczenie nie zostało udowodnione co do zasady ani co do wysokości. Powód nie zgłosił ani jednego dowodu na okoliczność przebiegu zdarzenia, uszkodzeń powstałych w pojeździe, przyczyn ich powstania. Ponadto zdaniem pozwanej, powód nie udowodnił wartości pojazdu przed szkodą. Pozwana wskazała również, że podstawą odmowy uznania odpowiedzialności w przedmiotowej sprawie są przepisy umowy ubezpieczenia. Zgodnie z warunkami szczególnymi zawartej umowy generalnej ubezpieczeń komunikacyjnych M. (...) opartego na OWU AC, pozwana jest uprawniona do stosownego zmniejszenia odszkodowania lub jego odmowy jeżeli właściciel pojazdu lub upoważniony kierowca jest zobowiązany użyć dostępnych środków w celu zapobieżenia szkodzie lub zmniejszenia jej rozmiarów. Zadaniem pozwanej kontynuowanie jazdy przedmiotowym pojazdem, które zgodnie z oceną rzeczoznawcy było długotrwałe, w sytuacji, gdy uszkodzeniu uległa miska olejowa, spowodowało uszkodzenie – zatarcie silnika. Takie okoliczności szkody zdaniem pozwanej wyłączają jej odpowiedzialność.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 64).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 25 stycznia 2010 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a powodem B. K. została zwarta umowa leasingu nr (...) pojazdu marki J. (...), którego cena netto została określona na kwotę 177.870 zł.

(dowód: umowa leasingu k. 51)

W dniu 18 września 2010 roku, na okres od 18 września 2010 roku do 17 września 2011 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarli umowę ubezpieczenia Auto Casco (nr polisy (...)) dotyczącą pojazdu marki J. (...) o nr rejestracyjnym (...), której przedmiotem było

świadczenie przez pozwaną na rzecz ubezpieczonego ochrony ubezpieczeniowej na wypadek wystąpienia szkód w pojeździe zaistniałych w związku ze zdarzeniami określonymi w treści polisy i Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia Auto Casco. Suma ubezpieczenia pojazdu została określona na kwotę 162.751 zł (brutto).

Zgodnie z § 3 ust. 1 OWU AC ochroną ubezpieczeniową objęte były szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu, utracie pojazdu lub i jego wyposażenia, zaistniałe w okresie ubezpieczenia, wskutek następujących zdarzeń: 1) wypadku, 2) uszkodzenia przez osoby trzecie, 3) kradzieży, 4) pożaru, 5) huraganu, 6) nagłego działania czynnika termicznego lub chemicznego pochodzącego z zewnątrz pojazdu, 7) utraty bądź zniszczenia kluczyków lub innych urządzeń służących do otwierania lub uruchomienia pojazdu, 8) uszkodzenia wnętrza pojazdu przez osoby, których przewóz wymagany był potrzebą udzielenia pomocy medycznej.

Według OWU AC suma ubezpieczenia to kwota ustalona we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia, stanowiąca górną granicę odpowiedzialności A., przy czym suma ubezpieczenia powinna odpowiadać wartości rynkowej pojazdu w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia (§ 1 pkt. 15). Szkoda całkowita (całkowite zniszczenie pojazdu) szkoda, dla której wyliczone w programie A., E. koszty naprawy liczone wg cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu, wymiaru koniecznej robocizny i jej cen w autoryzowanych stacjach naprawy właściwych dla danej marki oraz miejsca zarejestrowania pojazdu, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług (VAT), przekraczają 70 % wartości rynkowej pojazdu z dnia zaistnienia szkody. Wypłacenie odszkodowania za szkodę całkowitą oznacza wykorzystanie ochrony ubezpieczeniowej w całości (§ 1 pkt. 17). Wartość rynkowa pojazdu to wartość ustalona na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, typu i roku produkcji w katalogu (...)Ekspert - E., z uwzględnieniem przewidzianych w nim korekt, w szczególności: wyposażenia pojazdu, przebiegu, stanu technicznego, okresu eksploatacji pojazdu, wcześniejszych napraw, ilości właścicieli, sposobu jego uprzedniego użytkowania. Przy zawarciu umowy ubezpieczenia A. lub jego przedstawiciel wskazują ubezpieczonemu wartość rynkową wynikającą z dostępnych systemów eksperckich. Nazwę katalogu, według którego ustalono wartość pojazdu w chwili zawierania umowy ubezpieczenia, odnotowuje się we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia lub w polisie. W przypadku braku możliwości ustalenia wartości rynkowej danego pojazdu lub braku zgody ubezpieczającego na daną wartość A. ma prawo uzależnić zawarcie umowy ubezpieczenia od przedstawienia przez ubezpieczającego wyceny wartości rynkowej ubezpieczonego pojazdu sporządzonej przez certyfikowanego rzeczoznawcę, przy czym koszty wyceny ponosi ubezpieczający (§ 1 pkt. 25). Wartość rynkowa pozostałości po szkodzie całkowitej to wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyliczana w systemie eksperckim (...) Ekspert/E.. A. może ustalić wartość pozostałości na podstawie oferty zakupu uzyskanej podczas aukcji (§ 1 pkt. 26).

Zgodnie z § 9 pkt. 2 OWU AC jeżeli w umowie nie umówiono się inaczej, w przypadku szkody całkowitej odszkodowanie jest należne w kwocie równej wartości rynkowej pojazdu nie większej od sumy ubezpieczenia, pomniejszonej o wartość pozostałości z zachowaniem warunków określonych w ust. 4, przy czym obydwie wartości są określone według wartości rynkowej na dzień powstania szkody.

(dowód: polisa k. 24, OWU AC k. 27)

Powód serwisował samochód w firmie (...).

(dowód: zeznania świadka Ł. K. e protokół z 24 czerwca 2014 roku 00:19:26 min)

W dniu 29 kwietnia 2011 roku na autostradzie (...), w miejscowości E. doszło do uszkodzenia ubezpieczonego pojazdu. Powód B. K. kierujący ubezpieczonym pojazdem poruszający się za kolumną pojazdów ciężarowych z prędkością około 120 km/h zauważył, że z podwozia jednego z jadących przed nim pojazdów wypadł bliżej nieokreślony przedmiot. Próbuąc ominąć ten przedmiot zjechał na prawą stronę drogi, rozpoczynając jednocześnie manewr hamowania. Uderzył w barierkę. Doszło do uszkodzenia karoserii z prawej strony pojazdu. Po wyhamowaniu pojazdu i po podniesieniu maski pojazdu powód stwierdził, że silnik pojazdu został zalany olejem i kontynuowanie jazdy jest niemożliwe.

(dowód: pismo k. 219, k. 222, opis zdarzenia k. 233, zeznania powoda e protokół z dnia 24 czerwca 2014 roku 00:25:37 min, zdjęcia k. 99 – 126, k. 169 – 208, pismo k. 270)

Niezwłocznie ubezpieczony dokonał zgłoszenia powstałej szkody do pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

(dowód: pismo k. 94, pismo k. 141)

Powód dokonał naprawy samochodu w zakresie uszkodzeń karoserii zgodnie ze zleceniem pozwanej. Pozwana zaakceptowała przedstawione przez powoda koszty naprawy samochodu w kwocie 14.309,28 zł (netto).

(dowód: zlecenie naprawy k. 138, upoważnienie k. 137, kalkulacja naprawy k. 153, pismo k. 140)

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwana przyznała odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w wysokości 6.758,34 zł. Zakres uszkodzeń pojazdu objęty odpowiedzialnością (...) SA ograniczył się wyłącznie do uszkodzeń mechanicznych powstałych bezpośrednio od uderzenia w przeszkodę, nie obejmował uszkodzeń silnika. Zdaniem pozwanej charakter uszkodzeń silnika świadczył o tym, że nie mogły one powstać w okolicznościach wskazanych przez kierującego – rozmiar uszkodzeń (w szczególności zaworu, tłoka i głowicy) wskazuje na długotrwałą jazdę bez dostatecznego smarowania.

(dowód: decyzja o przyznaniu odszkodowania k. 49, pismo k. 53, pismo k. 217, pismo k. 268)

Powód bezskutecznie odwołał się od decyzji o odmowie wypłaty odszkodowania w zakresie uszkodzonego silnika pojazdu.

(dowód: odwołanie k. 268, pismo k. 270, k. 276)

Pozwana odmawiając wypłaty odszkodowania za uszkodzenie silnika oparła się na opinii biegłego rzeczoznawcy. W opinii tej biegły stwierdził w oparciu o oględziny uszkodzonego pojazdu, miejsca zdarzenia oraz na podstawie przeprowadzonej analizy, że charakter uszkodzeń silnika świadczy o tym, że nie mogły one powstać w okolicznościach wskazanych przez kierującego pojazdem t. zdarzenia na autostradzie (...). Rozmiar uszkodzeń (w szczególności zaworu, tłoka i głowicy) wskazuje na długotrwałą jazdę bez dostatecznego smarowania.

(dowód: pismo k. 164, k. 264, prywatna opinia rzeczoznawcy k. 261)

W dniu 14 września 2011 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a B. K. została zawarta umowa cesji praw z polisy ubezpieczenia nr (...) pojazdu J. (...) o nr rej. (...). (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przelała na rzecz B. K. wszystkie prawa jako ubezpieczającego w stosunku do pozwanej (...) Spółki Akcyjnej, które wynikają z umowy ubezpieczenia zawartej w dniu 18 września 2010 roku.

(dowód: umowa k. 25)

Według kosztorysu naprawy pojazdu w programie A. z dnia 28 czerwca 2011 roku koszt naprawy uszkodzonego samochodu wynosił 111.541,15 zł.

(dowód: kosztorys naprawy k. 166)

Umowa leasingu auta została wypowiedziana przez leasingodawcę. Została ona rozwiązana z dniem 15 lipca 2011 roku. Ubezpieczonemu zwrócono składkę za okres pozostały do trwania polisy w wysokości 5.729 zł.

(dowód: zeznania powoda e protokół z dnia 24 czerwca 2014 roku 00:34:50 min, rozliczenie ostateczne k. 309)

W wyniku rozwiązania umowy leasingu powód sprzedał uszkodzony samochód za kwotę 44.878,05 zł (netto, bez Vat, po potrąceniu kosztów sprzedaży).

(dowód: zeznania powoda e protokół z dnia 24 czerwca 2014 roku 00:36:36 min, rozliczenie ostateczne k. 309)

Powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 86.655,11 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie tytułem wypłaty odszkodowania, w związku z zajściem wypadku ubezpieczeniowego objętego polisą ubezpieczenia AC nr (...). Kwota ta została obliczona w ten sposób, że od wartości rynkowej pojazdu z dnia szkody (154.613,45 zł brutto) odjęto kwotę wypłaconej przez ubezpieczyciela części odszkodowania (6.758,34 zł) oraz wartość pozostałości uszkodzonego pojazdu (wraku), który został sprzedany przez ubezpieczonego za kwotę (55.200 zł brutto), a także kwotę podatku vat w wysokości 6.000 zł odliczoną przez nabywcę pojazdu (kwota maksymalnego odliczenia podatku vat przy zakupie samochodu osobowego).

(dowód: wezwanie k. 57)

Z opinii powołanego w sprawie biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdowej samochodów i ciągników wynika, że zakres uszkodzeń w samochodzie powoda można ustalić jedynie na podstawie dokumentacji zebranej przez pozwanego w trakcie likwidacji szkody.

Jednocześnie zebrany w aktach szkody materiał uniemożliwia pełną ocenę uszkodzeń silnika bowiem nie dokonano czynności koniecznych w każdym przypadku, kiedy należy ustalić przyczyny awarii silnika. Nie dokonano demontażu i nie udokumentowana stanu szeregu elementów silnika a dokumentacja fotograficzna wykonana przez przedstawiciela pozwanego jest mało czytelna.

Po dokonaniu możliwych w tych okolicznościach czynności biegły stwierdził, iż pierwotną przyczyną uszkodzenia silnika było wyłamanie znacznej części miski olejowej i wyrwanie części rury ssącej na skutek uderzenia miską w przeszkodę. Od momentu wyłamania miski oleju wystarczyło kilkadziesiąt obrotów wału korbowego silnika do zaniku smarowania i rozpoczęcia procesu destrukcji (uszkodzeń) w silniku. Ostatnim etapem w procesie niszczenia silnika było zatarcie popychacza zaworu wydechowego lub nawet trzonka zaworu wydechowego w prowadnicy, co spowodowało, że zawór nie został zamknięty i uderzył w denko tłoka. Wtedy już kilka obrotów wału korbowego wystarczyło, aby w wyniku uderzeń denka tłoka w zawór został on wyłamany i wbity w denko tłoka. Biegły wskazał również, że przy założeniu długotrwałej jazdy bez dostatecznego smarowania silnika i jego elementów (tzn. ze smarowaniem częściowym – za niskim ciśnieniem) uszkodzenia te mogły powstać, ze znacznym udziałem stwierdzonego wadliwego spalania, skutkującego przegrzaniem się w 2 – gim i 3- im cylindrze. Biegły podkreślił, że oczywistym jest, że przyczyną awarii silnika była utrata oleju silnika, na skutek uderzenia na podwoziu.

Wszystkie uszkodzenia silnika udokumentowane w aktach szkody mogły powstać w okolicznościach podanych przez powoda. (brak smarowania silnika przez ok. 13 – 16 sekund)

W tych okolicznościach i w tym czasie oczywistym jest, że przyczyną awarii jest utrata oleju silnika.

Niezależnie od tego biegły ustalił, iż niektóre elementy silnika noszą ślady świadczące o przegrzewaniu się elementów 2 i 3 cylindra wskutek wadliwego spalania. Zjawisko to mogło doprowadzić w dalszym ciągu użytkowania samochodu również do uszkodzenia tych elementów silnika – górnej części silnika.

(dowód: opinia biegłego sądowego mgr inż. T. M. k. 328, uzupełniająca ustna opinia biegłego e protokół z dnia 28 kwietnia 2015 roku 00:14:27 min)

Poczynione ustalenia faktyczne sąd oparł na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów załączonych przez strony postępowania a także zeznaniach świadka i strony powodowej.

Okolicznością sporną między stronami była natomiast przyczyna powstania uszkodzenia silnika pojazdu. Sąd w tym zakresie posiłkował się w swych ustaleniach na opinii biegłego sądowego powołanego w niniejszej sprawie.

Opinię biegłego sądowego Sąd uznał za przekonującą, rzeczową i profesjonalną. Niebudzącą w szczególności zastrzeżeń z punktu widzenia zgodności z zasadami logiki, wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw

teoretycznych opinii, sposobu motywowania i stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Dla oceny dowodu z opinii biegłego nie jest miarodajna przedstawiona przez pozwaną prywatna opinia rzeczoznawcy. Zwłaszcza przy uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez biegłego P. M., co do nie dokonania przez rzeczoznawcę powołanego przez ubezpieczyciela szeregu czynności technicznych niezbędnych do szczegółowej oceny stanu technicznego silnika.

Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd podzielił w całej rozciągłości stanowisko biegłego, że przyczyną uszkodzenia silnika w tym właśnie momencie i okolicznościach było wyłamanie znacznej części miski olejowej i wyrwanie części rury ssącej na skutek uderzenia miską w przeszkodę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotowy pojazd objęty był ochroną ubezpieczeniową wynikającą z umowy ubezpieczenia AC zawartą pomiędzy pozwanym ubezpieczycielem a leasingodawcą. informacje o jednostce

Zgodnie z ogólną zasadą zawartą w art. 805 § 1 i § 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia majątkowego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Przedmiotem zobowiązania stron w umowie ubezpieczenia jest bowiem z jednej strony zobowiązanie się ubezpieczyciela do spełnienia świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a z drugiej strony zobowiązanie się ubezpieczającego do zapłacenia składki.

Zgodnie z par 3 ust 1 OWU AC ochrona ubezpieczeniową objęte były szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu lub jego wyposażenia zaistniałe w okresie ubezpieczenia wskutek następujących zdarzeń: wypadku, uszkodzenia przez osoby trzecie, kradzieży, pożaru, wybuchu osmalenia, huraganu, gradu, uderzenia pioruna, powodzi, osuwania się lub zapadania ziemi, lawiny lub innych sił przyrody, nagłego działania czynnika termicznego lub chemicznego pochodzącego z zewnątrz pojazdu, utraty bądź zniszczenia kluczyków bądź innych urządzeń służących do otwierania lub uruchomienia pojazdu, uszkodzenia wnętrza pojazdu przez osoby, których przewóz był wymagany potrzebą udzielania pomocy medycznej.

W złożonym przez pozwanego sprzeciwie przede wszystkim zakwestionował ona zasadę swojej odpowiedzialności podnosząc, iż szkoda nie mogła powstać w okolicznościach wskazanych przez powoda.

Zarzut ten jest całkowicie niezasadny. Z przeprowadzonego przez sąd postępowania dowodowego, w tym w szczególności z treści opinii biegłego sądowego P. M. jednoznacznie wynika, iż przyczyną uszkodzenia pojazdu w tym miejscu i czasie, w jakim ono nastąpiło był nagły, trwający zaledwie kilka sekund wypływ oleju z silnika spowodowany uszkodzeniem miski olejowej wskutek uderzenia o przeszkodę.

Przyczyną ta w tym miejscu i czasie nie była, wbrew temu, co twierdzi pozwany, długotrwała eksploatacja silnika z jego nieprawidłowym smarowaniem, choć w świetle opinii biegłego była to okoliczność, która mogła doprowadzić do uszkodzenia niektórych elementów silnika jego górnej części.

Z treści opinii biegłego jednoznacznie wynika, iż szkoda była następstwem wypadku zaistniałego w okolicznościach, jakie wskazał powód. Była ona, zatem następstwem wypadku a zatem zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową stosownie do postanowień umowy ubezpieczenia i stanowiących jej integralną część, OWU.

Pozwany ponosi zatem odpowiedzialność za szkodę na podstawie zawartej z powodem umowy AC.

Odnosząc się do wysokości dochodzonego odszkodowania należy podkreślić, że z zapisu zawartej przez strony umowy ubezpieczenia wynika, że suma ubezpieczenia pojazdu powinna odpowiadać wartości rynkowej pojazdu w dniu zawarcia umowy (1 pkt. 15 OWU AC). W polisie ubezpieczenia suma ubezpieczenia została określona na kwotę 162.751 zł, co odpowiadało wartości rynkowej pojazdu w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia.

Zgodnie z zapisem par 7 umowy ubezpieczenia postawą ustalenia wartości pojazdu na dzień szkody w pojeździe ubezpieczonym na kolejne lata są podane tabele, z których wynika, iż utrata wartości rynkowej pojazdu w stosunku do sumy ubezpieczenia (w dniu zawarcia polisy sąd równe) wynosi po roku 10 %.

W tym przypadku szkoda wystąpiła po sześciu miesiącach od dnia zawarcia polisy.

Zasadne jest, zatem uznane przez powoda obniżenie wartości rynkowej pojazdu o 5 %.

W dniu wystąpienia szkody (po upływie siedmiu miesięcy od daty ubezpieczenia pojazdu) wartość rynkowa pojazdu wynosiła kwotę 154.613,45 zł (162.751 x 5%)

W pojeździe powoda nastąpiła szkoda całkowita.

W § 1 OWU AC szkodę całkowitą pojazdu zdefiniowano jako szkodę, dla której wyliczone koszty naprawy liczone wg cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu, wymiaru koniecznej robocizny i jej cen w autoryzowanych stacjach naprawy właściwych dla danej marki oraz miejsca zarejestrowania pojazdu, z uwzględnieniem vat, przekraczają 70 % wartości rynkowej pojazdu z dnia zaistnienia szkody. Biorąc pod uwagę wartość rynkową pojazdu w dniu szkody wynoszącą 154.613,45 zł i wartość kosztów naprawy wyliczoną w programie A. wynoszącą 111.541,15 zł należy wskazać, że koszty naprawy przekraczały 70 % wartości pojazdu z dnia zaistnienia szkody. Co wskazuje na wystąpienie szkody całkowitej.

Tym samym Sąd podzielił stanowiska strony powodowej, iż wartość należnego powodowi odszkodowania za uszkodzony pojazd jest większa od już wypłaconego odszkodowania o łączną kwotę 86.655,11 złotych.

Jak wyżej wskazano wartość rynkowa pojazdu z dnia szkody wynosiła 154.613,45 zł brutto. Od kwoty tej należało odjąć kwotę wypłaconej przez ubezpieczyciela części odszkodowania (6.758,34 zł) oraz wartość sprzedanego uszkodzonego pojazdu, sprzedanego za kwotę 55.200 zł brutto (wartość ta jest większa niż wskazana w ostatecznym rozliczeniu umowy leasingu z korzyścią dla pozwanej), a także kwotę podatku vat w wysokości 6.000 zł odliczona przez nabywcę pojazdu.

Strona pozwana nie zakwestionowała wyliczenia wysokości szkody przedstawionego przez powoda . Ograniczyła się w tym zakresie jedynie do ogólnikowych stwierdzeń, iż powództwa nie uznaje również co do wysokości oraz, że wyliczenie przedstawione przez powoda wysokości szkody jest niezgodne z umową.

Nie sprecyzowała natomiast żadnych zarzutów, co do tego wyliczenia. Nie wskazała, które składniki tego wyliczenia i z jakimi postanowieniami umowy są niezgodne.

Nie złożyła również, co do tych okoliczności żadnych wniosków dowodowych zmierzających do zakwestionowania przedstawionego przez powoda wyliczenia.

Wobec powyższego sąd uznał przedstawione przez powoda wyliczenie za w pełni prawidłowe i wiarygodne oraz znajdujące pełne uzasadnienie w postanowieniach łączącej strony umowy ubezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz B. K. kwotę 86.655,11 zł tytułem pozostałej części odszkodowania za szkodę, jaką poniósł powód na skutek uszkodzenia pojazdu na podstawie art. 805 kc.

Wskutek zawartej pomiędzy nim a leasingodawcą umowy cesji wierzytelność o wypłatę odszkodowania z tej umowy przeszła na powoda. (art. 509 kc.)

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c.

W przedmiocie kosztów procesu sąd – na podstawie art. 98 § 1 KPC – orzekł z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, zasądzając je w całości od pozwanej jako przegrywającej spór.

Na koszty procesu powoda składały się koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu w wysokości 4.333 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3.600 złotych (por. § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. {Dz. U. 2013.490. ze zm.}) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.

z\ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego .